

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 56EK/783/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124276921
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslava Slaninová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6124276921.1

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpený: JUDr. Felix Neupauer, so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 37 928 422 proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX/XX, XXX XX E., o vymoženie 113,01 eur s príslušenstvom, o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh oprávneného na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku zamietá.
- II. Súd oprávnenému náhradu trov exekučného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu prostredníctvom právneho zástupcu dňa 28.03.2024 domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 113,01 eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu – Platobného rozkazu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 12Csp/56/2019 zo dňa 21.10.2019, ktorý sa stal právoplatným a vykonateľným dňa 19.12.2019 (ďalej v texte len ako „exekučný titul“).

2. Exekučné konanie je ovládané dispozičnou zásadou a začína sa výlučne na návrh, na ktorý je procesne legitimovaný oprávnený v prípade, ak povinný dobrovoľne nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z exekučného titulu. Aj keď exekučné konanie je konaním, ktoré sa začína len na základe návrhu a teda ide o konanie návrhové, v štádiu rozhodovania súdu o udelení poverenia na vykonanie exekúcie alebo vydania rozhodnutia o zamietnutí návrhu na vykonanie exekúcie sa prejavuje zásada oficiality. Súd v tejto fáze konania zameriava svoju činnosť na skúmanie, či návrh na vykonanie exekúcie má všetky zákonom požadované náležitosti, či je k návrhu pripojený exekučný titul opatrený doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, či je materiálne vykonateľný, či sú oprávnený a povinný osobami uvedenými v exekučnom titule a ďalej skúma, či sú splnené všeobecné podmienky konania.

3. Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej v texte len ako „Exekučný poriadok“), súd preskúma návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy. Ak nie sú dôvody na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, súd do 15 dní od doručenia návrhu vydá poverenie na vykonanie exekúcie a upovedomí o tom oprávneného. Lehota podľa druhej vety neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 45 ods. 2 písm. c) a d) alebo ak má byť exekúcia vykonaná na podklade exekučného titulu, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou.

4. Podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak zistí rozpor návrhu alebo exekučného titulu s týmto zákonom.

5. Podľa § 53 ods. 3 písm. c) Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule.

6. Podľa § 53 ods. 4 prvej vety Exekučného poriadku, súd z dôvodov podľa odseku 3 návrh zamietne celkom alebo sčasti.

7. Podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica.

8. Podľa § 36 ods. 1 Exekučného poriadku, proti inému než tomu, kto je v exekučnom titule označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v exekučnom titule označený ako oprávnený, možno navrhnúť vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu.

9. Podľa § 36 ods. 2 Exekučného poriadku, prevod alebo prechod práv alebo povinností musí byť doložený verejnou listinou alebo inou listinou, z ktorej takáto skutočnosť vyplýva; to neplatí, ak táto skutočnosť vyplýva zo zákona alebo z obchodného registra.

10. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

11. Podľa § 161 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte len ako „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

12. Exekučný súd pre priblíženie rozsahu jeho prieskumnej činnosti poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 104/2019 zo dňa 05.11.2019, v zmysle ktorého: „Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu pri prieskume exekučného titulu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotnoprávne legitimovaní z exekučného titulu. V exekučnom konaní sa súd zaoberá takými okolnosťami, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, ktoré by mohli spôsobiť jeho nevykonateľnosť, bránili by jeho vymáhateľnosti, prípadne, pre ktoré by bola exekúcia neprípustná. Ak by tieto jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom pre exekúciu. Exekučný súd skúma iba to, či došlo k zániku judikovaného práva, t. j. práva vyplývajúceho z exekučného titulu.“

13. Vzhľadom na zákonnú povinnosť súdu ustanovenú v § 53 ods. 1 Exekučného poriadku súd preskúmal návrh oprávneného na vykonanie exekúcie a jeho prílohy. Exekučný súd predovšetkým skúmal, či sú splnené podmienky, za ktorých môže súd konať (ďalej v texte len ako „procesné podmienky“) v zmysle § 161 CSP. Exekučný súd následne skúmal, či návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy netrpia niektorou z procesných väd podľa § 48 Exekučného poriadku, ktoré sú dôvodom na zamietnutie návrhu. Súd sa zaoberal najmä otázkou vecnej legitimácie vyplývajúcej z odseku 2 predmetného ustanovenia, ako stavu vyplývajúceho z hmotného práva, podľa ktorého je účastník subjektom práva (oprávnenia alebo povinnosti), ktoré je predmetom konania.

14. Exekučný súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že exekučný titul bol vydaný Okresným súdom Bratislava I, ktorým okresný súd uložil žalovanému fyzickej osobe - A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. G. XX, XXXXX Nálepkovo povinnosť zaplatiť žalobcovi (v tomto konaní oprávnenému), sumu vo výške 113,01 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 113,01 eur od 20.08.2017 do zaplatenia, nahradiť trovy konania 16,50 eur za súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia vo výške 52,21 eur k rukám právneho zástupcu žalobcu (v tomto konaní k rukám právneho zástupcu oprávneného).

15. Exekučný súd uvádza, že v zmysle ustanovenia § 35 ods. 1 Exekučného poriadku účastníkmi exekučného konania sú predovšetkým oprávnený a povinný. Vymedzenie ich postavenia v exekučnom

konaní je len procesné; rozhodujúce je to, kto sa v návrhu na vykonanie exekúcie označí za oprávneného a koho uvedie ako povinného, bez ohľadu na to, či tomu zodpovedá právny a skutkový stav (aktívna alebo pasívna vecná legitímácia). Vykonanie exekúcie ale prichádza do úvahy len v prospech toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá (aktívna exekučná legitímácia) a len proti tomu, kto je označený ako povinný v exekučnom titule (pasívna exekučná legitímácia). Proti inému než tomu, kto je v exekučnom titule označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v exekučnom titule označený ako oprávnený, možno navrhnúť vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 69/2012 zo dňa 12.09.2012). Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 205/2009 zo dňa 29.06.2010).

16. Exekučný súd ďalej uvádza, že ustanovenie § 36 ods. 1 Exekučného poriadku umožňuje vykonať exekúciu v prospech iného subjektu, než je označený v exekučnom titule iba ak sa preukáže, že na neho prešlo právo vyplývajúce z exekučného titulu. K prechodu dochádza univerzálnou sukcesiou (smrť fyzickej osoby, zánik právnickej osoby bez likvidácie s právnym nástupcom, predaj podniku) a singulárnou sukcesiou, ktorá sa považuje za prevod práva alebo prevzatie povinnosti (postúpenie pohľadávky, prevzatie dlhu, zmluva o prevode vlastníckeho práva k veci). Vykonať exekúciu v prospech inej ako oprávnenej osoby z exekučného titulu alebo proti inej ako povinnej osobe z exekučného titulu je preto možné iba vtedy, ak k prechodu alebo prevodu práva alebo povinnosti došlo po vydaní exekučného titulu. Nemožno akceptovať prechod alebo prevod, ku ktorému došlo pred vydaním exekučného titulu, pretože tento prechod alebo prevod sa mal prejaviť už v procesnom nástupníctve (zmena alebo zámena účastníka konania v základnom konaní) a v správnom vyriešení aktívnej vecnej legitímácie v základnom (sporovom) konaní. Pochybenie v základnom konaní spočívajúce v tom, že nebol rešpektovaný prechod práva alebo povinnosti, nemožno naprávať v exekučnom konaní prostredníctvom zmeny alebo zámeny účastníkov tohto konania (uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 30.06.2014, sp. zn. 26CoE/182/2014).

17. Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Teda vykonanie exekúcie prichádza do úvahy len proti tomu, kto je označený ako povinný v exekučnom titule (pasívna vecná legitímácia), a iba v prospech toho, kto má podľa exekučného titulu právo na plnenie (aktívna vecná legitímácia). V iných prípadoch je potrebné preukázať, že po vzniku exekučného titulu došlo k prevodu alebo k prechodu práva alebo povinnosti z exekučného titulu na inú osobu.

18. Z hľadiska materiálneho je rozhodnutie alebo iný titul vykonateľný len vtedy, ak obsahuje presnú individualizáciu oprávneného a povinného, presné vymedzenie práv a povinností na plnenie, presný rozsah a obsah plnenia a presne stanovenú lehotu na plnenie (Rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR zo 14. apríla 1999, sp. zn. 21 Cdo 2020/98, R 4/2000).

19. Materiálnym predpokladom vykonateľnosti exekučného titulu je, okrem iného, aj to, či účastníci označení v rozhodnutí skutočne existujú (respektíve, či skutočne existovali v čase vydania rozhodnutia), a teda či nejde o rozhodnutie voči „non subjektu“. Ďalej je materiálnym predpokladom vykonateľnosti exekučného titulu aj to, či sú účastníci konania dostatočne individualizovaní, teda či nemožno mať neodstrániteľnú pochybnosť, o koho ide (Uznesenie Ústavného súdu SR z 3. mája 2011, sp. zn. III. ÚS 41/2011-31).

20. Súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak bude exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa, aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania aj bez návrhu zastavená. (Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27. januára 1997, sp. zn. 3 Cdo 164/96).

21. Exekučný súd po preskúmaní spisového materiálu konštatuje, že povinnému exekučným titulom nebola uložená akákoľvek peňažná povinnosť, ktorú by oprávnený návrhom na vykonanie exekúcie

mohol v zmysle § 48 ods. 2 Exekučného poriadku požadovať od povinného. V predloženom exekučnom titule je ako žalovaný označená iná fyzická osoba (A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. G. XX, XXX XX E.) ako povinný v tomto exekučnom konaní, ktorý je uvedený v návrhu na vykonanie exekúcie (A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. G. XX, XXX XX E.). Súd po doručení návrhu na vykonanie exekúcie skúmal, či nedošlo ku chybe v písaní alebo inú zrejmu nesprávnosť, ktorú by bolo možné odstrániť opravou návrhu na vykonanie exekúcie a tak vykonal lustráciu v Registri obyvateľov Slovenskej republiky na fyzickú osobu A. B., nar. XX.XX.XXXX (žalovaný v exekučnom titule), pričom z odpovede zistil, že povinná osoba tak, ako je označená v exekučnom titule neexistuje, nakoľko lustrácia bola negatívna s poznámkou, že zadaným podmienkam nevyhovuje žiaden záznam. Súd rovnako nemal za preukázané na to určenými listinnými prostriedkami, že by po vzniku exekučného titulu došlo k prevodu alebo prechodu povinnosti z exekučného titulu. Vzhľadom na vykonanú lustráciu súd nepovažoval označenie povinnej osoby v návrhu na vykonanie exekúcie za chybu v písaní alebo inú zrejmu nesprávnosť, ktorú by bolo možné odstrániť opravou návrhu na vykonanie exekúcie. Teda v predloženom exekučnom titule, a preto je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že v tomto exekučnom konaní je daná aktívna vecná legitímácia oprávneného, ale nie je daná pasívna vecná legitímácia povinného, keďže oprávnený inicioval exekučné konanie proti inej osobe než je osoba povinná v exekučnom titule, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, ktorá jej bola uložená uznesením okresného súdu. Na základe uvedeného súd dospel k právnomu záveru, že povinný nie je právnym nástupcom osoby žalovaného v exekučnom titule.

22. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti exekučný súd pri rozhodovaní o návrhu na vykonanie exekúcie zistil rozpor návrhu na vykonanie exekúcie s ustanovením § 48 ods. 2 Exekučného poriadku a s ustanovením § 36 ods. 1 Exekučného poriadku a preto v súlade s citovaným ustanovením § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol (výrok I. tohto rozhodnutia).

23. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

24. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

25. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

26. Podľa § 35 ods. 1 prvej vety Exekučného poriadku, do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania oprávnený.

27. Keďže k zamietnutiu návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie došlo v čase pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, keď účastníkom exekučného konania je iba oprávnený, pričom samotný oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie s vadou, pre ktorú súd nemohol pokračovať v exekučnom konaní a vydať poverenie na vykonanie exekúcie, súd oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal (výrok II. tohto rozhodnutia).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.